

bicantes: folia mali cotoneæ effigie, sed longiora, asperiora crassioraque, & attritarum vestium modo ita parum villosa, vix vt quifquam villos animaduerrat, subalbida, vehementer odorata, sed virosa: semen summis in caulibus syluestri hormino simile gerit: in asperis nascitur. Foliorum ramorumque decoctum, vim habet epotum vrinas menselque ciendi, partus extrahendi, & pastinacæ marinæ ictibus auxiliandi. Capillos quoque denigrat salvia, vulnerariæque est, & sanguinis cohibendi vi prædita: ac denique fera repurgat vlcera. Sed & folia ac ipsi etiam rami, si in vino decoquantur, genitalium pruritus fotu sedant.

De Menta sativa. CAP. XLI.

MENTA, ab odoris suavitate hedyosmos Græcis dicta, quam alij mintham vocant, cognita herbula est. Calfaciendi, astringendi atque exiccandi vi prædita: quamobrem sistit sanguinem ipsius succus ex aceto potus, teretelque lumbricos euecat, & Venerem stimulat. Singultus, vomitiones choleramque sedant bini ternive ramuli, cum acidi granati succo epoti. Discutit & abscessus, si cum polenta adhibeatur: & imposta fronti, dolores capitis leuat: mammas distentas & nimio lacte turgentes compefcit. Cum sale verò, canum moribus im-

imponitur. Succus autem aurium doloribus cum aqua mulsa subuenit. Porrò mulieribus ante coitum subdita, conceptioni resistit, & asperam linguam affricata lauigat. Coire lac densarique in caseum non patitur, si illi folia immergantur. In summa stomacho utilis est, & condimentorum misturæ familiaris.

De Menta syluestri. CAP. XLII.

Syluestris Menta, seu mentastrum, hirsutioribus est foliis, & profus maior silymbrio: at odore magis viroso. Quare minus ad sanorum vsus idonea est.

De Calamintha. CAP. XLIII.

EX Calaminthæ generibus quædam moribus familiaris, folia habet ocimi, incana, furculos & caules angulosos, ac florem purpureum. Altera pulegio similis est: sed maior, quam syluestre pulegium ideo vocant, quòd & odore ipsum æmuletur: hæc Latini nepetam vocitant. Tertia mentastro cognata est, foliis oblongioribus, caule & ramis quàm superiora genera maioribus: sed viribus inefficacior. Omnium folia gustu impense feruentia & acria: radix superuacua. Nascitur in campestribus locis, asperis ac præhumidis. Siue pota, siue imposita, demorsis à serpente opitulatur. Sed & decoctum potu viinas pellit: ruptis quoque,

V. j.

conuulsis, orthopnœæ, torminibus, cholerae ac rigori auxiliatur. Præsumpta in vino, venenis resistit, & regium morbum expurgat. Teretes lumbricos & ascaridas cum sale & melle pota enecat: seu cocta, seu etiam cruda contrita fuerit. Elephanticos etiam esitata iuuat, si serum lactis superbiberint. Derrita folia in pello subdita, partus enecant & menses extrahunt. Eadem accensa & substrata, serpentes fugant. Porro cicatricibus nigris etiam candorem reddit in vino cocta & imposita, ac sugillata quoque emendat. Ischiadicis itidem imponitur, vt humores ex alto euocet, summam cutem adurens. Succus denique vermes aurium necat instillatus.

De Thymo. CAP. XLIIII.

THYMVM ab omnibus cognoscitur, exiguus frutex, surculosus, exilibus foliis, multis & angustis circumdatus: habens in cacumine floris capitula purpurascencia. Maximè verò petroso tenuique solo nascitur. Potum cum sale & aceto, vim habet pituitam per aluum detrahendi. At eius decoctum cum melle, orthopnoicis & anhelatoribus auxiliatur. Sed & lumbricos, menses, partus & secundas pellit. Urinas quoque ciet. Cum melle verò in eclegmate sumptum, excreabilia pectoris vitia facit. Ex
aceto

aceto autem impositum, œdemata recentia discutit, sanguinis grumos dissolvit, ac thymos pensilétque verrucas tollit. Quin & ischiadicis cum vino & polenta impositum subuenit: hebetiore oculorum acie præditis in cibo confert. Est denique pro condimento ad sanorum vsus perquam vtile.

De Thymbra. CAP. XLV.

THYMBRA quoque nota est: quippe quæ gignitur in tenui solo, asperisque locis, thymo similis: at minor tamen ac tenerior, spicam ferens florum plenam, virentem. Eadem potest quæ thymum, si modo simili assumatur, atque iridem sanorum vsui apta est. Est & satiuâ quædam Thymbra, syluestri ad omnia inefficacior: quæ tamen propter mitiorem acrimoniam commodius in cibos recipitur.

De Serpyllo. CAP. XLVI.

SERPYLLUM est quoddam hortense, quod quidem odore lampuchum imitatur, & in coronas addi solet: ita dictum à serpendo, quod radicetur quacunque sui parte terram attingat. Habet autem folia & ramulos origani, verum coloris candidioris, & è maceris demissum longius latiusque propagatur. Alterum syluestre, quod etiam zygis appellatur, minimè serpit: at in altum assurgens, ramulos edit tenues ac furculosos,

V. ij.

foliis rutæ similibus refertos, verùm vtcun-
que angustis, longioribus atque durioribus.
Flores gustanti acres, iucundi odoris: radix
nullius vsus. Nascitur in petiis efficacius,
magisque exalfaciens, & ad medendi vsum
aptius, quàm sit hortense. Potum siquidem,
menses trahit, urinamque ciet. Tormini-
bus, ruptis, conuulsis & iocineris inflamma-
tionibus auxiliatur. Est & efficax aduersus
serpentes, tum potum, tum & impositum.
Decoctum in aceto, capitis dolorem alie & o-
rosaceo lenit, si modò in caput irrigetur:
maximè verò in lethargo ac phrenitide
conuenit. Caterùm cruentam vomitionem
sedat succus, drachmis quatuor ex aceto
potus.

De Sampsucho.

CAP. XLVII.

SAMPSUCHVM in Cyzico ac Cypro lau-
datissimum: secundum ab hoc locum sibi
vendicat Ægyptium. Vocatur autem à
Cyzicenis & Siculis Amaracum. Herba est
ramosa, per terram repens, foliis hirsutis ac
rotundis, tenuioris folij calaminthæ amul-
lis, vehementer odorata & exalfaciens: ne-
xilibusque coronis inseritur. Decoctum ip-
sius, potu incipientibus hydropicis vtile, vt
& iis quos urinæ difficultas aut tormina ex-
cruciant. Illita ex melle arida folia, sugillata
tollunt: mensèsque subdita in pello trahunt.

Contra

Contra scorpionis ictum ex aceto & sale illinuntur. Luxatis autem cerato excepta imponuntur, itémque œdematis cerato similiter excepta. Sed & ad oculorum inflammationes cum polline polentæ illinuntur. Cæterùm acopis & malagmatis excalfaciendi gratia commiscentur.

De Meliloto, seu sericula Campana.

CAP. XLVIII.

SERTULA Campana laudatissima, quæ in Attica, Cyzico & Chalcedone nascitur: quæ quidem croco similis odoratæque est. Nascitur & in Campania circa Nolam, in luteum colorem vergens, & odore infirmo. Vim habet astringendi, inflammationemque omnem emolliendi, præsertim oculorum, vulvæ, sedis ac testium, si ex passo decocta imponatur: addito interdum oui luteo allato, aut fœnigræci farina, lini semine aut tritici polline, aut denique capitulis papaucris, intybôve. Sanat & recentes meliceridas per se cum aqua, & vlcera manantia in capite, cum terra Chia & vino aut galla inuncta. Stomachi dolorem in vino decocta, itémque cruda cum aliquo ex antedictis leuat. Dolores etiam aurium cum passo mitigat succus ex ipsa cruda expressus & instillatus. Denique capitis dolorem ex aceto & rosaceo irrigatus leuit.

V. iij.

De Maro. CAP. XLIX.

MARVVM seu hyfobrium, herba vulgo cognita, surculosa, flore origani, attamen foliis multò candidioribus ac flore odoratiore. Vim habet sisymbrio consimilem: siquidem subastringit & modicè calfacit. Qua de causa nomas sistit impositum, & in calidas perunctiones additur. Iuxta Magnesium & Tralleis copiosissimum gignitur.

De Acimo. CAP. L.

ACINVS seu aconus, herba est gracili surculo, coronaria, ocimo similis: sed hirsutior atque odorata. Apud nonnullos etiam in hortis seritur. Aluum mensèsq̄ue pota sistit: ac panos & erysipelata imposita sanat.

De Bacchare. CAP. LI.

BACCHARIS herba est fruticosa, odorata, ex qua itidem coronæ factitantur. Huius folia aspera, magnitudine inter violam & verbascum media: caulis angulosus, cubiti petens altitudinem, aliquantulum asper, nec sine adnatis appendicibus: flores purpurei, subalbicantes & odorati: radices veratro nigro similes, quibus odor est cinnamomo proximus. Solum amat asperum minimèque humidum. Radix in aqua decocta, conuulsis, ruptis, euerfis seu ex alto præci-